

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 176 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT, opartego na zmianie Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (ustawy o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „ZDDS”) dokonanej w dniu 1.1.2007 r., zgodnie z którą to zmianą wyłączono możliwość, aby wyznaczony przez sąd likwidator wybrał, czy osoba prawna, co do której wydano orzeczenie sądu o rozwiązaniu, pozostanie zarejestrowana zgodnie z ZDDS do daty jej wykreślenia z Tyrgowski registyr (rejestru handlowego), a zamiast tego uregulowano rozwiązanie osoby prawnej będącej przedsiębiorcą z likwidacją lub bez likwidacji jako podstawę do obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT?
- 2) Czy art. 176 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT, opartego na zmianie ZDDS dokonanej w dniu 1.1.2007 r., w przypadkach gdy w odniesieniu do podatnika w chwili obowiązkowego wyrejestrowania z rejestru VAT istnieją przesłanki ponownej obowiązkowej rejestracji zgodnie z ZDDS i gdy ten podatnik jest stroną obowiązujących umów oraz oświadcza, że nie zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej i nadal ją wykonuje, i gdy w celu nabycia prawa do odliczenia w odniesieniu do posiadanych aktywów, opodatkowanych w chwili wyrejestrowania i posiadanych przy ponownej rejestracji, podatnik powinien faktycznie wpłacić naliczony i należny podatek przy dokonaniu obowiązkowej rejestracji? Na wypadek gdyby obowiązkowe wyrejestrowanie we wskazanych warunkach było dopuszczalne, czy możliwe jest powiązanie prawa do odliczenia w odniesieniu do opodatkowanych przy wyrejestrowaniu aktywów, posiadanych przy ponownej rejestracji zgodnie z ZDDS, za pomocą których podmiot wykonuje lub będzie wykonywał podlegające opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług, z faktyczną wpłatą podatku do budżetu państwa, czy też możliwe jest potrącenie między podatkiem naliczonym przy wyrejestrowaniu a ustaloną wysokością prawa do odliczenia przy ponownej rejestracji zgodnie z ZDDS, tym bardziej że podatek jest wymagalny od podmiotu, w odniesieniu do którego powstaje prawo do odliczenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 2 listopada 2016 r. – „TTL” EOOD/Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Sprawa C-553/16)

(2017/C 022/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „TTL” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno osiguritelna praktika” – Sofia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 4 i art. 12 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej dopuszczają krajowe uregulowanie takie jak art. 175 ust. 2 pkt 3 DOPK, w którym nałożono na krajową spółkę – wypłacającą dochód opodatkowany u źródła – zobowiązanie do zapłaty odsetek za okres od daty upływu terminu do zapłaty podatku od tych dochodów do dnia, w którym mający siedzibę w innym państwie członkowskim zagraniczny podmiot wykaże istnienie podstawy do stosowania umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Republika Bułgarii, w tym w przypadkach, gdy zgodnie z tą umową podatek nie jest należny lub jest należny w niższej wysokości?

- 2) Czy art. 49, art. 54, art. 63 i art. 65 ust. 1 i 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dopuszczają uregulowanie takie jak art. 175 ust. 2 pkt 3 DOPK oraz orzecznictwo podatkowe, na mocy których od spółki będącej płatnikiem dochodu u źródła pobiera się odsetki za okres od daty upływu terminu do zapłaty podatku od tych dochodów do dnia, w którym mający siedzibę w innym państwie członkowskim zagraniczny podmiot wykaże istnienie podstawy do stosowania umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Republika Bułgarii, w tym w wypadkach, gdy zgodnie z tą umową podatek nie jest należny lub jest należny w niższej wysokości?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez korkein hallinto-oikeus
(Finlandia) w dniu 4 listopada 2016 r. – Astellas Pharma GmbH**

(Sprawa C-557/16)

(2017/C 022/16)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Astellas Pharma GmbH

Druga strona postępowania: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 1 dyrektywy nr 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ danego państwa członkowskiego przyznając na szczeblu krajowym w ramach zdecentralizowanej procedury wydawania pozwoleń na podstawie art. 28 ust. 3 dyrektywy pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu generycznego nie ma prawa samodzielnie weryfikować daty rozpoczęcia okresu wyłączności danych dotyczących referencyjnego produktu leczniczego?
- 2) Jeśli na pytanie 1 należy odpowiedzieć, że właściwy organ państwa członkowskiego przyznając na szczeblu krajowym pozwolenie na dopuszczenie do obrotu nie ma prawa samodzielnie weryfikować daty rozpoczęcia okresu wyłączności danych dotyczących referencyjnego produktu leczniczego, to:
- czy sąd tego państwa członkowskiego powinien w razie złożenia odwołania przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego zweryfikować datę rozpoczęcia okresu wyłączności danych czy też do sądu odnosi się to samo ograniczenie co do organu państwa członkowskiego?
 - w jaki sposób w tym przypadku zagwarantowane jest przed danym sądem państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę wyłączność danych, prawo do skutecznego środka prawnego, które przysługuje posiadaczowi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego na podstawie art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 10 dyrektywy 2001/83?
 - czy ten wymóg dotyczący prawa do skutecznego środka prawnego obejmuje zobowiązanie sądu państwa członkowskiego do zweryfikowania, czy pierwotne pozwolenie na wprowadzenie do obrotu przyznane w innych państwach członkowskich jest zgodne z przepisami dyrektywy nr 2001/83?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 311, s. 67.